

PÍSEŇ 0266

Pane, ty jsi hoden chvály

1738 (J.B.König)

1. Pa - ne, ty jsi ho - den chvá - ly, chci ti zpí - vat ze všech sil.
Te - be za mne rá - ny pá - lí, za to, co já za - vi - nil.

Z du - še mi - zí sta - rá tíž, když se ke mně při - blí - žíš; lid - skou

kří - žo - va - ný zlo - stí po mně tou - žíš v mé níz - ko - sti.

2. Uzdrav mě, ó Dárce zdraví, když jsem sláb a v trápení.
Bolest zaplaš, pokoj pravý dej co jisté znamení,
že nemusím s novým dnem zůstat starým Adamem.
Tvá krev, která pro mne tekla, z každého mě vyrve pekla.
3. Vtiskni mi své lásky dílo do srdce i do mysli,
aby stále vzácné bylo, na co nevděk nemyslí.
Tys největší, co jen znám, bez tebe je všechno klam.
U tvých nohou vidím znova, kde je láska opravdová.
4. Vírou držet se tě, Pane, to je nejlepší, co znám.
Milost tvá ať se mi stane, k tobě ruce pozvedám,
k tobě, který z kříže teď dáváš i mně odpověď:
"Znám tvé žaly. V pokoji jdi. Tvoje hříchy odpouštím ti."

Arnulf z Lovaně, P. Gerhardt, L. Rejchrt